

SLOVENSKI NAROD

Steka vsak dan popoldne, izjemni zvezni in prazniki. — Inserati: do 30 pett a 2 D, do 100 vrst 2 D 50 p, večji inserati pett vrsta 4 D; novice, poslano, izjave, reklame, predklic beseda 2 D. — Popust po dogovoru. — Inserati davek posebej. — „Slovenski Narod“ velja letno v Jugoslaviji 240 D, za inozemstvo 360 D.

Upravnštvo: Knaflova ulica štev. 5, pritličje. — Telefon Štev. 304.

Uredništvo: Knaflova ulica štev. 5, I. nadstropje. — Telefon Štev. 34.

Poštnina plačana v gotovini.

Borba za obstanek.

Z rastičim konsolidiranjem našega gospodarstva se poostreuje tudi borba za obstanek, se poostreuje z drugimi besedami naše splošne življenske razmere.

Zajstvo naše industrije, ujeno skrajno poslabšano stanje dokazuje, da ta industrija težko napreduje in da komaj obvlada zunanj konkurenco. Tudi naša trgovina, velika in podrobna, se bori s težkočami ter se radi pretiranega davčnega vijaka komaj drži na površju.

Zajstvo poedinim gospodarskim velja vpliva tudi na splošno stanje našega prebivalstva, zlasti na inteligenco, ki že ne more več priti do kruha s tisto lahko, kakor v prejšnjih konjunkturah dobah, ki so pospeševale industrijo in trgovino ter ustvarjale vedno nova podjetja in s tem možnosti zaposlenja tisočih in tisočih novih inteligentov in gospodarsko-pisarniških uradnikov.

Danes se mora naša inteligenco vse drugače pripravljati na svoje potnike, ako hoče vzdržati medsebojno konkurenco, ki že na veliko vpliva na katero uradnika pri vseh naših podjetjih. O kaki konkurenčni med inteligenco se prejšnja leta sploh ni moglo še govoriti, zlasti če pomislimo na žalosten položaj, v katerem se nahaja naša inteligencia brezposelnost. Marsikdo je takrat fantaziral o kolonialnih službah in se pripravljala na odhod v tuji svet. Zdi se, da se vračamo k tem predvojnim razmeram in da je inteligencična nadprodukcija v naši državi dosegla tako stoprosto, da bo moralno ministrstvo z direktimi merami zaježiti val pretežljivih tlačencev in slušateljev po naših srednjih in visokih šolah. Mislimo pa, da naj enjite razume v ekstenzivnem smislu, to je tako, da bo pač specificirala šolstvo ter ga poglobila, odnosno razbremeniš s številnimi strokovnimi šolami po vsi državi. V praktičnih poklicih leži bodočnost naše mladine in našega naroda sploh!

Borba za obstanek je torej že danes prav huda in postaja z vsakim dнем težja. Za marsikatero, skoro nujno mesto je treba dandasne prav velikega znanja, delavnosti in pa visokih priporočil, ce ga hočemo zasesti.

V enak položaj zahaja tudi naše delavstvo! Prejšnji teden smo na točenico opozorili tudi naš političen svet ter zlasti na delavstvo naslovili nekaj, po našem mnenju prepotrebnih pomemb in nasvetov.

S krizo industrije in trgovine, s prehodom na racionalno, protišpekulantno gospodarstvo naši pridobitni podjetji se je naravno pojavila kriza našega delavstva. Kar velja za inteligenco, velja v isti meri za naše delavstvo! Naši prvotni gospodarski koncepti so bili preširokogrudi, preveliki in sedaj se kaže, da naše gospodarstvo le ni usvarjeno za tak raznali, kakor smo si ga obetaли in kakor smo ga pričakovali prva leta po svetovni vojni. Razmah prihaja počasno, previdno, postopno!

Našemu delavstvu se na ta način vstavlja poostreno borba za obstanek in politika bi morala biti tisti forum, ki naj začeti to borbo za obstanek in jo podkrepi s pravimi, političnimi cilji.

Taki cilji pa so strokovna priprava, inteligenčna in tehnična izpopolnitve našega delavstva in njegovega znanja. Slovensko delavstvo je pridno, pametno, štedljivo in napredno. Če bi hotelo, bi potom primerni strokovni izpopolnitveni tečajevi prav kmalu zavzel vodilno vlogo v jugoslovenski industriji in trgovini ter se povod nveljavilo kot pionir velikega tehničnega napredka.

Slovenija lahko postane pokrajina strokovnega šolstva, tehničnega strokovnega šolstva, ki pa bi ga moralno posečati v prvi vrsti naše delavstvo. Potem bi se samo od sebe usposobil za vso našo industrijo po vsi državi ter postal neobhodno potrebno.

Če je in bo bistvo slovenske politike tako v gospodarstvu, kakor v kulturni ekspanziji, tedaj se mora smernica ekspanzije še veliko več uveljaviti na delavskem polju. Slovenija bo moralna prej ali slej izvajati tudi svoje delovne cilje. Te delovne cilje pa morajo biti kva-

Narodni blok ostane kompakten.

Popolno zatišje v Beogradu. — Opozicija ne računa več na koalicijo radikalov z Radičevim stranko.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) Katolički velikonočni prazniki so v Beogradu potekli brez najmanjšega političnega dogodka. Povod je zavladalo zatišje. Ni pričakovati nikakih izrednih političnih sprememb do konca pravoslavnih velikonočnih praznikov. Ministrski predsednik g. Nikola Pašić se je včeraj posmenoval in posvetoval s svojimi prijatelji in zapovedniki, toda ni uresničila nikakva odločitev.

Najznačilnejši dogodek v tej stacionirani politični situaciji je, da opozicija sedaj ne forsira več s takim navdušenjem ideje o koaliciji radikalov z Radičevim strankom. Glavni organ Davido-

Včeve stanke «Pravda», ki je zelo navdušeno pozdravljalo takoj koalicijo, mora danes konstatirati, da ni nikakih dobroščans za ustvaritev take koalicije.

— V situacijskem uvodniku povdaria «Pravda», da Pašić ne želi sedaj spreminiti razmerja napram samostojnemu demokratom, čeprav je izražala, gotova skupina radikalov želi, da vstopijo radičevci v vlado.

V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

— Beograd, 14. aprila. (Izv.) V zadnjem trenotku je ministrski predsednik g. Pašić baje opustil name potovanja v Dalmacijo. Ta res je: Dan svojega odhoda vedno odlaga, mogoče je sicer da končno le odpotuje, toda za dan odhoda ne ve nihče.

Dr. Lenart:

Slovenci in narodno edinstvo.

Dr. Gosar je izjavil v narodni skupini da bosta cu in njegova stranka tudi še nadalje vstavljal na tezi, da so Slovenci Hrvati in Srbji trije različni narodi. Profesor Sušnik je k temu dodal z medikcjem, da bodo slovenski učitelji vključi vsem vladnim odredbam tudi v bodoče v tem duhu poučevali v šolah (?).

Profesor Sušnik moramo zavrniti, da slovenski učitelji v duhu narodnega separatizma, v duhu teorije o treh narodih niso pončevali po slovenskih šolah ne preje, ne ponudijo znač sestav, pa ne bodo v tem duhu poučevali niti v bodoče! Pod Avstrijo seveda niso mogli slovenski učitelji po šolah odkrito propagirati ideje narodnega edinstva, niso pa takisto propagirati ideje narodnega separatizma, marveč so vzgojili deco v narodnem duhu, v kolikor je bilo to mogoče v takratnih razmerah, in priznati je treba, da je bilo slovensko učiteljstvo tudi v onih časih prožeto duha narodnega edinstva. Ko je došla svoboda, se je odkrito pričelo z vzgojo mladine in naroda v tem duhu in tudi slovenska klerikalna stranka je po razpadu Avstrije odkrito razobesila zastavo narodnega edinstva. V nasprotnem duhu ni mogoče pončevati po slovenskih šolah in ako bi tudi profesor Sušnik postal prosvetni minister v naši kraljevini, bi ne mogel okreniti tega pravca v razvoju na nasprotno stran. Učiteljstvo namreč priznava v svoji ogromni ideji narodnega edinstva, zato bi moral minister v tem slučaju zamenjati takoreč celokupno učiteljstvo.

Kako so pokazale zadnje volitve, stoji ogromna večina slovenske inteligence in sicer male in srednje inteligence na stališču narodnega edinstva. SLS, ki je odkrito razvila zastavo separacizma, je dobila 109.000 glasov, radikalna in samostalna demokratska stranka, ki sta štele v borbo za idejo narodnega edinstva, pa sta dobili okrog 25.000 glasov. Torej pričaja na štiri odkriti separatisti po en oddičen pristaš narodnega edinstva! Zgodovinski razvoj gre torej pri Slovencih v smeri narodnega edinstva in tega ne more preprečiti niti Sušnik, niti kdo drugi.

Sedaj pa prehajam na Gosarjevo izjavlo.

Gosarjeva izjava je v nasprotju ne samo z dejanskim stanjem, nego tudi z misijonom in čustvovanjem slovenskega dela našega naroda v njegovi prošlosti in v njegovi sedanjosti. Ta izjava se protivi slovenski filologiji, etnografiji in zgodovini, protivi se sploh vsem pozitivnim dejstvom, s katerimi je mogoče operirati v takih stvarih. Dr. Gosar in tovarši morajo umeti vse ogromno delo Vatroslava Jagića, ki ga je odkrito bil srbski sovinist in ki je z vsemi filološkimi sredstvi dokazal, da so vsi južni Slovenji en narod in da ni mogoče potegniti nobenih meja med posasmnimi narodi. To je že zdravni sprejet ves način svet s filološkega in z etnografskega stališča, kar se sploši s stališčem vseh pozitivnih naukov ne more več osporavati to vprašanje. Po načinu načelih se tudi razvija življenje in tako nam praktično preostaja samo naloga, da vzgojimo edinstvo v tej resnici, ki jo je ugotovila in dokazala znanost.

Politične vesti.

— Politično vstajenje. Pod tem pa v Gorupovo ulico 3/III, z navedbo naslovom prinaša splitski »Jadrane« velikočnični uvodnik, v katerem prav temeljito obdeluje Stjepana Radića. Njegovo najnovejšo fazo imenuje kapitulacijo na celi črti! S trpkimi besedami očita nato Radiću vse žrtve, ki jih je doprinesel hrvatski narod za njegovo dosedjanje protirske, abstinenčno in negativistično politiko. Potem pravi »Jadrane«: »Ves hrvatski narod, vse uničene eksistence zahtevajo danes od Stjepana Radića in njegovih pomagačem obračun. Pavle Radić je v parlamentu izjavil, da priznavajo Vidovdansko ustavo, ker ne morejo leteti po zraku. Hrvatski narod naj jih vpraša, zakaj so doslej letali po zraku, zakaj so zman trošili narodne energije, če so vedeli, da bodo morali priti do tega zaključka? Ko hrvatski narod

spozna to prevaro, nastopi tudi zanj politično vstajenje!«

— Oprenosti je treba! Nedeljsko »Vreme« je priobčilo zanimiv članek, ki mu je dalo naslov »Niti lahkovernost, niti polno nezaupanje«. Članek razpravlja o stališču javnosti napram preorientaciji Radićeve stanke, ki jo vsebuje izjavi dr. Superinev in Pavla Radića. En del javnosti smatra to preorientacijo kot popolno kapitulacijo, drugi del kot nujno posledico uvidnosti voditeljev HSS, tretji del pa kot navaden manever, da se rešijo v kaz. preiskavi načinjajoči se voditelji. Uvažajoč vsa tri stališča, prihaja list do tegele zaključka: »Bilo bi zelo neopornoto in nepolitično, da bi radičevski preokret a priori smatrali kot neiskreno gesto, kot navaden manever, toda bilo bi še manj oportuno, ako bi ga sprejeli brez kakršnekoli rezerve in s popolno

24 ji je posiljal po naročilu nadvojvodine dvorni draguljar dragocen briňljati kolje.

Mici Lorenz je občudovala nakit z zanimanjem, ki ga imajo vse ženske za dragulje.

»No, umazana ravno ni!« je pripomnila, tisto govoreč sama s sabo. »Radovedna sem, ako bom moral nakit vrniti, ako se stvar ne posreči.«

Ko je ob napovedani uri prišel nadvojvod, s svojim vzojiteljem, je našel zbrano malo družbo, ki jo je povabila umetnica iz lahko umiljive nečimernosti. Več odličnih novinarjev, pisateljev in umetnikov je tvorilo družbo, v katero so uvedli mladega nadvojvodo. Sprva je bil v veliki zadregi. Nato pa mu je ugajal neprisilen živahan način, kako se je ta družba zabavala. Razgovor je bil nadvse živahan in dočrti se švigliki kakor rakete semterja. Smejal se je z družbo in se izkazal kot dober družabnik, ne da bi se odlikoval s posebnimi talenti. Med zabavo pa se je opetovano zagledal skrivaj v lepo gostiteljko in zamaknjen užival vse čare njenega bujnega telesa. Mici Lorenz je imela na sebi valjavočno domačo obliko iz mehke svile, vendar pa je predstavljala mnogo bolj vitko, kar je bila v resnici. Često je umetnica odlikovala visokega svojega gosta z direktnim nagovorom. Vselej se je pojavila v njem notranja razburjenost, ki mu je gnala rdečico na obraz. Kadarkoli je srečal njegov plah, občudjuje pogled njene zmagoval-

mentu, vsakokrat se je boječe ozrl v stran, kakov da bi mu bilo ručno, da bi pokazal umetnici svoje občudovanje. Vidna njegova zadrega, v kateri je redno kot deček zardeval, kadar je z njim spravil, njegova brezmejna vdvanost v gorovu in izrazu, vse to je vplivalo na pevko, da se je zdel vreden, da mu vsaj za trenotek daruje svoje srce. Mici, ki je bila na glasu tudi kot ljubljenska umetnica, se je kakov po naključju z roko dotaknila njegove oblike in s svojimi nežnimi prsti pogledala njegove lase, njegovo lice. Po vsakem takšnem dotikljanju mu je zavrela kri v žilah. Njegovo telo se je bilo v krku prekipavajoče strasti, ki jo je zavirala samo še plašnost novinca v ljubezni. Prikrta ljubljena igra med pevko in mladim nadvojvodom ni ostala neopažena pogledu dr. Kosterja, ki so ga se vsi družbeni krogi bali zaradi njegovi žgočih, toda umestnih satiričnih čankov v dunajskih listih. Mici Lorenz se je z njim vedno dobro razumela. Krožila je govorila, da je dala doktorju, ki je bil na glasu kot poznavalec ženske lepote, priliko, da je postal strokovni sodnik o njeni lastni krasoti. Na njegovem grdem, toda zanimalivem obrazu se je pojavil pretkan smehljaj. Komu je umetnica ponudila čašo čaja, ji je za trenotek segel v roko. »Gospa Schrattova bo zbesnela, madame! Ona ima okostenelo starost. Vi mladost in bodočnost! Kako bi bilo z Markizo Pompadour!«

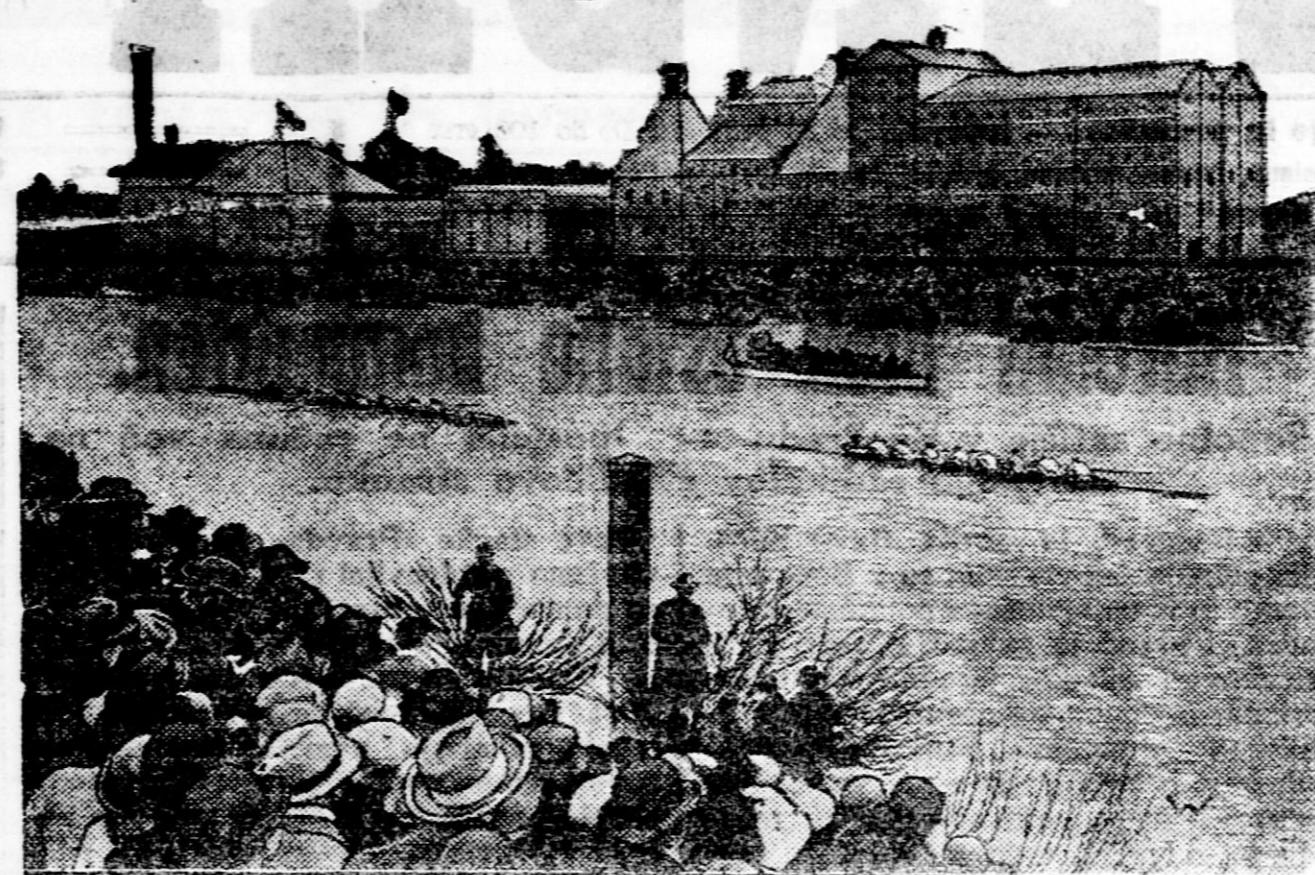
Ljubica, ki jo je izbrala mat.

Se isti dan je dobila Mici Lorenz pismo, v katerem ji je sporabil grof Wallis, da jo pri popoldanskem času običača om in njezov sestra. Imaščen

lahkovernost. Pamet je tudi to pot v sredini. Smatrati ga je treba kot neiskren, ali z vso potrebno opreznostjo, kar da imamo opravka z navadnim trikom. Na ugotovitev pravega stanja ne bo treba dolgo čakati, zakaj ako gre za igro, se bo morala brzo završiti. Ako bo razvidno, da je po sredi neiskrena igra, bi to predstavljalo za ra-

dičevci popolno izigravanje in popolno odgovornost pred narodom in zgodovino. Do takrat pa: caveant consules!« To svarilo s pozivom na skrajno opreznost je zelo umestno. Bila bi katastrofa za državo, ako bi vrlada Narodnega bloka, odnosno radikalni šli tako neoprezeno na limance Radiću, kar je to storil lani Ljuba Davidović!

Sport.

ZNAMENITA TEKMA V VESLANJU. Univerzi v Oxfordu in Cambridge prirejati vsako leto v marcu na Themski veslaške tekme. Letos je bila že 77. tekma. Zmagalo je moštvo Cambridge.

Kolesarske dirke S. K., Primorje“

Sportni klub Primorje je za praznike otvoril kolesarsko sezono z dvočasnimi dirkami, ki so vse lepo uspele. V nastopu podajamo rezultate oben dirk.

Prvi dan: n o v i n c i : 5 krogov — 2 km: Stepančič, Kol. klub »Sava« 4:49,4, 2. Kosmina (Prim.) 4:52,6. **Juniorski:** 5 krogov — 2 km pri Flerin (Disk) Domžale 3:41,8, 2. Fröhlich (Prim.) 3:43.

Glavna dirka: 25 krogov — 19 km: 1. Sovič (Motokoturski klub, Zagreb) 19:45,4, 2. Glavič (Prim.) 19:45,9.

Damska dirka: 1. Batjel Angelica (Sava) 5:53,2. Slamič Dragica 5:57,2.

Dirka v pariš: 50 krogov — 20 km: 1 par Sovič-Markulin (Zagreb) 42:26,4, 2 par Glavič-Kosmatin (Prim.) 42:27,2, 3 par Slamič-Flerin.

Handicap: 10 krogov — 4 km: 1. Sovič 7:32,2. Glavič 7:34,2, tretji Zanoškar (Prim.) 7:34,3.

Tolažilna dirka: 5 krogov — 2 km: Hafner (Prim.) 4:09,6, 2. Medved 4:11,4, 3. Jones (Irljija).

Drugi dan: **Otvoritvena dirka** 5 krogov — 2 km: 1. Prah (Ilir.) 3:32,4, 2. Frkavec (Perun) Maribor 3:34,4.

Dirka v pariš: 25 krogov — 10 km: 1 par Sovič-Markulin 18:29,5, 2 par Glavič-Kosmatin (Prim.) 18:36,8.

Dirka, zdržena s peščekom 5 krogov — 2 km: 1. Slamič (Sava) 4:50,2. Skrajnai (Prim.) 5:02.

Dirka ciljev: 25 krogov — 10 km, vsakih pet krogov cilj. Prvi Glavič (Prim.). Vseh petkrat prvi v 18:42,2, 2. Markulin, vseh petkrat drugi v 18:50. **Dirka po možnih motorjev** do 100 cilj protostrike, 15 krogov, 1. Gärtner (motoklub Sloboda Sava), na Evanske 10:32,7, 2. Dölen (Sava) 10:40,5.

Zasedovalna dirka: Tukaj ste startali 2 skupini: prva Glavič-Moran (Prim.), Slamič (Sava) in Prah (Ilir.), druga skupina Markulin (Zagreb), Solar-Zanjskar in Škrnjari (vsi Ilir.). Zmagala je prva skupina in sicer je Glavič v 18 krogu vse drugo v 19:46.

Dirka pom. motorjev do 150-cm³, prostornine 25 krogov — 10 km: 1. Šiskovič (Prim.) 15:25, 2. Heinzel (na Puchi) 16:52.

Štafeta dirka 40 krogov — 16 km: 1. Primorje I. v 29:04,6, 2. Primorje II. 30:44,7, 3. Primorje III.

Tolažilna dirka: 5 krogov — 2 km, 1. Zanoškar (Ilir.) 3:38,5, 2. Vidic (Prim.) 3:39,2.

Končna klasifikacija: 1. Primorje 71 točk, 2. Kolesarski in Motoklub »Sava« 35 točk, 3. Koturški Motoklub Zagreb 33 točk, 4. Irljija 21 točk. Primorje si v mesecu avgusta 1925 prigodom kantonalne streljačke srečanosti. Grad St. Gallen dobro znade cijeniti ovoj časi, koja se tima njenemu iskazuje i njegovi stanovnici, prije svega pak njegova brojna in dobro organizirana streljačka društva pripravljaju se včer, ga osiguraju potpuni uspehi održanja ovogata, za svjetski šampionat v strijeljanju — kako je to i do sada bilo u svim drugim državama. Za očekivati je dakle, da će streljaci radosno doči iz svih zemalja, da se tako mu u St. Gallenu, gdje je će ova lijepa umjetnost da dokaze svoju savršenost. Posjetnici nači će tu u savjesnu priredbu i stručnu organizaciju posebne svrhe u pogledu na matcha, također jedan grad, koji zadružuje u raznim drugim pogledima, njihov za vahni interes. Povjest nekadašnjeg samo St. Gallen, koji je bio kroz stoljeće jedno od najistaknutijih garišta znamenitih ponosan spomenik u obliku manastirske knjižnice, koja uživa svjetski glas. Moderni razvoj grada u svjetski centar trgovine in industrije pruža posjetiocu bogati uvid u svoju mnogostranost. Proizvodnja umjetnih veziva, finih tkanina i najveća usvařenost u izradivanju tkanina svake vrste idu ruku u ruku sa visoko razvijenom strojnom industrijom. Ništa interesantnija, nego razmatranje ovih industrija na licu mesta! Boravak u St. Gallenu pokazat će osim tega učesnicima ovoga streljačkog matcha, upoznati s pravilno izvedbo ovoga grada, dvojne zgrade sa sjajnom katedralom na čelu. Umiljati i divna okolica grada od plavog širokog Bodenskog jezera do visokih vrhov Appenzellera pružiće im osim tega priliku za ljetje izlete. Neka jedan prijatelj plemenitog streljačkog sporta ne propusti da prisustvuje ovoj ukanci i neka su srdačni svi sa ikrenim veseljem pozvani na Medjunarodni Streljački Match od 7. do 13. avgusta 1925. u St. Gallenu.

— **Medjunarodne streljačke utakmice** 1925. Nakon što se je Medjunarodne Streljačke Utakmice za god. 1924. održale u Francuskoj (Reims) prenijeta je ova zadacha za godinu 1925 na Švicarsku te će grad St. Gallen ovu priredbu provesti v prvoj polovici meseca avgusta 1925 prigodom kantonalne streljačke srečanosti. Grad St. Gallen dobro znade cijeniti ovoj časi, koja se tima njenemu iskazuje i njegovi stanovnici, prije svega pak njegova brojna in dobro organizirana streljačka društva pripravljaju se včer, ga osiguraju potpuni uspehi održanja ovogata — kako je to i do sada bilo u svim drugim državama. Za očekivati je dakle, da će streljaci radosno doči iz svih zemalja, da se tako mu u St. Gallenu, gdje je će ova lijepa umjetnost da dokaze svoju savršenost. Posjetnici nači će tu u savjesnu priredbu i stručnu organizaciju posebne svrhe u pogledu na matcha, također jedan grad, koji zadružuje u raznim drugim pogledima, njihov za vahni interes. Povjest nekadašnjeg samo St. Gallen, koji je bio kroz stoljeće jedno od najistaknutijih garišta znamenitih ponosan spomenik u obliku manastirske knjižnice, koja uživa svjetski glas. Moderni razvoj grada u svjetski centar trgovine in industrije pruža posjetiocu bogati uvid u svoju mnogostranost. Proizvodnja umjetnih veziva, finih tkanina i najveća usvařenost u izradivanju tkanina svake vrste idu ruku u ruku sa visoko razvijenom strojnom industrijom. Ništa interesantnija, nego razmatranje ovih industrija na licu mesta! Boravak u St. Gallenu pokazat će osim tega učesnicima ovoga streljačkog matcha, dvojne zgrade sa sjajnom katedralom na čelu. Umiljati i divna okolica grada od plavog širokog Bodenskog jezera do visokih vrhov Appenzellera pružiće im osim tega priliku za ljetje izlete. Neka jedan prijatelj plemenitog streljačkog sporta ne propusti da prisustvuje ovoj ukanci i neka su srdačni svi sa ikrenim veseljem pozvani na Medjunarodni Streljački Match od 7. do 13. avgusta 1925. u St. Gallenu.

Ugoden nakup

33

svakovrstnih oblačil lastnega izdelka v raznokakovosti za gospode, dečke in otroke vam nudijo konfektionska tovarna Fran Derenda & Cie, Ljubljana. Prepravite se o nizkih cenah ter si oglejte bogato zalogu na Eriavčevi cesti 2, nasproti dramskega gledališča, v neposredni bližini nunske cerkve.

Ali pišete kak nov libret, da so slišali vsi okrog sedeči. Nadvojvoda se je v raznokakovosti za gospode, dečke in otroke vam nudil edino konfektionska tovarna Pisatil se je cinično zarežal. »Se ne! Imam šele idejo za libretto. Kaj prav te k sujetu?« Vzroki princve? Princ seveda tega ni razumel. Ni bil tako prečakan, kakor satirk Koster, zato ga je spravil doktorjev odgovor v nemalo zadrgo. Mici Lorenz

Iz svetovne politike

Mir in oboroževanje.

Češkoslovaški zunanj minister dr. Beneš je glasnik slovanske mirovne politike. Kadarkar se oglaša na zborovanju Društva narodov ali v domačem parlamentu, vselej je vsa Evropa pozorna na njegova izvajanja. Po miru hrepeni slovenska duša, strašna vojna je za nami, grozne so njene posledice, vstvarimo si torej mednarodne sporazume in poskrbimo za bratsko sožitje med sosedji. Nauk iz svetovne vojne naj nam bo delo za ureditev sveta, potom katero se izločijo bodoči krvavi spopadi ter se vsi spori lahko izravnajo zmosnim potom.

Dr. Beneš je govoril 1. t. m. v češkoslovanskem senatu. Podal je poročilo o diplomatskem boju za zastigorjanje evropske varnosti in za stabilizacijo miru. Povedal je, kako se Češkoslovaška v svoji zunanjosti politiki trudi za vzdrževanje doberh odnosa z vsemi sosedji. Mala antanta bo imela meseca imaja svoj sestanek v Bukaresti in na njem bo znova odmevalo stremljenje po evropskem miru.

Druži dan se je oglasil v rimskem senatu ministrski predsednik Mussolini in vprašal senatorje: ali mislite, da je bila prestrena svetovna vojna res zadnjá? Zbor senatorjev je odgovoril: ne. Mussolini se zdal po usodi ženevskega protokola položaj v Evropi precej negotov in misli, da vdere sovražni na italijsko zemljo lahko čisto neprizakovano. Zato pa hoče imeti močno armado, silno mornarico in še silnejšo avijatiko. Treba se prípraviti pravocasno, je vskliknil Mussolini. Prevelik optimizem je neveren. Militarizem, oboroževanje! Na vse strani hoče biti Italija zavarovana, zlasti pa še na morju in v zraku. Morje in zrak zavzemata v poslednji dobi posebno skrb pri velikih narodih. Zato je Mussolini nagašal, da ima Francija za zbradlo ladji v proračunu za tekoče leto sveto 479 milijonov hr., za prihodnje leto 652 milijonov, za 1927. leto 709 milijonov in za nadaljnji dve leti 809 in 800 milijonov. Gleda avijatike Šma Francija 138 skupin s 1208 letali, v rezervi do 4000 letal, Anglija šteje 63 skupin s 792 letali, Italija 80 skupin s 882 letali, z novimi gradbami in popravami 2166 letal. Kaka bojna sila se pripravlja posebno v zraku.

Nato so prišla iz Tokija poročila, da je japonska vlada sklenila znižati svojo armando in sicer odpade s 1. majenjem 16 infanterijskih polkov, štiri kavalieriški in štiri artiljerijski in ženinski polki. Potem pa smo črni čez par dni novo japonsko vest, da si zgradijo Japonci celo vrsto novih ladji in poskrbe za nova letala. Morje in zrak. Sklepajo se dogovori za razvoj, vršijo se lepa zborovanja ali kaj vidimo? Vidimo pa to, da izvršena mirovna misel se vedno podlega močnejšemu vojnemu duhu.

Dne 7. t. m. se je oglasil angleški zunanj minister Chamberlain in v ustavnem klubu pomembno poudaril dejstvo, da v Evropi ni nikake mirovne atmosfere, čeprav so podpisane mirovne pogodbe. Chamberlain vidi za to dan na dan naraščajoče indije. Svet, katere je hotel dosegri Ženevski protokol, varnost, arbitražo in razvoj, so sijajne, vendar pa se zdijo raznimi velesilmek na katera vprašanja tako vitalna za časti, potrebe in eksistenco narodov, da bi se podvrgla arbitraži. Angleška vlada ni v neoglasju s svrhami in cilji protokola, am-

pak z metodami, po katerih se imajo uveljaviti. Angleška vlada misli na doseganje medsebojnega sporazuma med prejšnjimi nasprotniki in v ta namen hoče porabiti vse svoj vpliv.

Tako kolebajo veliki državniki med mirom in orožjem. Boj proti orožju se mora nadaljevati. Gotovo je, da si mora vsaka država, katera hoče živeti in napredovati, varovati svojo eksistenco, ali vsi moramo stremeti po miru in misli na končni cilj, na razvoj. V to svrhu treba temeljite preokrenitve v ljudski vzgoji vseposodi. Le potom mirovne vzgoje moremo misljiti na vstajenje idealna o razvoju in o bratstvu sožitje med narodi. Slovenski narodi so miroljubni, zato pa je naša dolžnost, da je slovenski trud za mirno bodočnost narodov, katerega najzborniši zastopnik je Čehoslovak dr. Beneš, nadaljuje z vso doslednostjo in vstrajnostjo. Velika slovenska bodočnost naj pomeni spravo med narodi.

Socijalna pravičnost in svetovni mir.

Albert Thomas, ravnatelj mednarodnega delovnega urada, je napisal o socijalni pravičnosti in svetovnem miru zanimivo izvajanja. Pri ustanovitvi mednarodne delovne organizacije je bila vodilna misel ta, da se more zgraditi svetovni mir samo na temelju socijalne pravičnosti. Obstoje še delovne pogodbe, ki provzročajo tako nezadovoljnost, da ogroža svetovno logo. Ako mednarodni delovni urad stremi potem, da se delovni pogoji pojednotijo in dvignijo kvíšku, odstranjuje tako marsikatero zrno za konflikte in prispeva k miru. Politična demokracija je bila po vojni proglašena kot pravi predpogoj za mir, ali moreč je samo, ako je zgrajena na socijalni pravičnosti. S svojim delovanjem za utrjevanje vere v socijalno pravičnost misli mednarodni delovni urad uspešno pomagati Društvu narodov, da se preženejo gesti oblaki, kateri zakrivajo slovesnu zarjo srčnih dñih...

Francoska politika v Tihem oceanu.

Svetovna vojna je navezala francosko pozornost na rensko ozemlje in sicer v takih meri, da se je opisalo potrebna pažnja veliki svetovni politiki, ki se giblje posebno po morjih in katera v Tihem Oceanu zadevajo Francijo v živo. Radikalni poslanec Archimband hoče spraviti Francijo na pot take politike, ki je vredna druge največje kolonialne države. Archimband piše: Najmanjši incident z Nemčijo provzroči valovanje vsega časopisa, dočim se odpravljajo pa vrstni problem Tihega Oceansa, na katerem viši bodočnost svetovnega miru. Francija naj se spomni, da ima v Tihem Oceanu kolonialna posestva, za katere jo druge zavajajo, da je nadalje poleg Rusije in Japonske najbližji sosed Kitajske in da v grozčem konfliktu med Ameriko in Japonsko igra lahko pomirjevalno vlogo in tako prepreči pomorsko vojno ter si pridobi za mir med narodi neprecenljive zasluge. Razmere med Ameriko in Japansko so stalno napete in slučaj z otokom Japom, kjer je podzemna babska postaja, je pokazal, za kako malenkost segata dve sili po orožju. Francija ne sme stati tu prekržanih rok, marveč mora gledati, da bo imela morda odločilen vpliv na dogodek v Tihem Oceanu.

Prosветa.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama.

Začetek ob 20. zvečer.

Torek 14. aprila: Zaprt.

Sreda 15. aprila: Lizistrata. Red B.

Cetrtek 16. aprila: Vdova Rošlinka. Red C.

Opera.

Začetek ob pol 20. zvečer.

Torek 14. aprila: Zaprt.

Sreda 15. aprila: Carmen. Red D.

Cetrtek 16. aprila: Don Juan. Red E.

Opera „Carmen“

Vročo sonce španskega juga sije tako nad dejanjem, kakor iz Bizetove glasbe. Sini kontrasti življenja, veselje, žalost, razposajeno rajanje, smrt, vse v najvišji meri, kakor je to v krvi romanskega naroda. Enaka je tudi Bizetova glasba. Carmen je ena izmed najbolj uspešnih polnih oper vseh časov. Vanjo je vili Bizet svojo srčno kri, z njo je vplival močno na italijanske veriste. Bizet je znal točno zadeti mialje, imel pa je tudi neizčrpni zaklad najdražješnjih muzikalnih domislekov. Že predigra nam očitno kaže glasbeno mod komponista. Obe koraični temi bikoborskih kvadril, ob katerih zvoki korakajo na rodni heriji v arenu. Nato Eskamilo načnjenje domisljiva pesen, dokler ne zazeni na ciganški skali zgrajeni, demasko temni motivi Carmen, usodni glasbeni simbol, ki privede do tragične katastrofe. Hipo se prelomi ter nas po kratki pavz (včeraj je, ne vem, zakaj, trajala predolg) privede na seviliški trg med pohajkovale. Kakšen silen glasbeni kontrast je med naino, čisto, iskreno čuteto Micado in brezreno, z moško ljubezijo se igrajočo ko-keto Carmen. Bizet je mojstroznal načniti na nasprotnje in vabiljnost, zapeljnost, zmago, čistost in deviško čednost. — Obe temi kabare (v duru in molu) s karakterističnim ritmičnim spremiščevanjem dražestveno instrumentacijo, zborom, dalje zanimiva predigra II. dejanja, ciganški načni in plesi v predmetni seviliški krčmi, kvintet titotapev (podan včeraj izmed rtega morda najboljše), vabiljiv pa zveznički učes Carmen s kastantetami, Don

Josejev poraz, njegova cvetlična pesem, strastni finale, potem v začetku III. dejanja in dve kontrapunktirajoči temi ustvarjeni intermezi, karin tercet, dalje zoper Micaela v sredi dejanja, nastop Eskamila, končno slikoviti začetek IV. dejanja, krasna, žal včeraj precej črtana baletna mužica (Bitez je vzel iz druge svoje opere (La jolie fille de Perth) in strašen boj Carmen in Don Joseja so kabinetni kosi, bliseri Bizetove umetnosti.

Carmen je šla precej gladko. Prvo dejanje je bilo še medlo, nekam dolgočasno, brez pravega življenja, tudi zbor občutno plaval. Drugo je bilo dosti živahn, balčni zbor pa pleše kar na slepo, vidišje se bele in črne blače, celo podveznice, tretje dejanje moti radi nerodne scenerične. V gozdu še nisem viden stopnje, hiša na desni in lev, enkrat z balkonom, potem brez ujega skozi vse akte, je kaj naiven domislek, zadnje dejanje z boljšim, skrajšanim baletom in res prav lepim nastopom Kočava in Thierryjeve je popolnoma zadovoljilo, vsaj ne preveč razvajene gledalce.

G. Thierryjeva ima zmagajoč, časih celo premočan organ in igra prepravljeno, zlasti v prvem in zadnjem aktu je bila vzdorna. G. Korač sicer ni zelo iskren in v igri semtrom prerađen (suvana Carmen v III. aktu je malo preveč) je pevski včeraj nenavadno ugajal (nekje se ruci je sicer utrgalo, predno je nastopil visoki ton) in je za svojega Don Joseja in polni meri zaslužil dobravranje. G. Cvejlični bil prav na višku svojega glasu, a je vobče ugajal, prav z veseljem pa sem poslušal g. Ribičevič, ki je Micalo pela iskreno in na moč ganljivo. Tej vlogi se prav prilega njeni mladi, deklinski glas, Korenjkova, Stilgojeva, Mohorič in Debevec so bili s Thierryjevo zlasti v kvintetu na višku, prjetno miren je bil g. Zupan kot Zuniga in tudi g. Šubelj (Morales) je v okviru ostalih zadovoljil. Zbor je, kakor rečeno, spočetka nekoliko plaval, a je semtertam, če tudi se mu je čutila površnost naštudiranja, užgal.

Orkester je g. Stritof vojil temperamento, ga izdelal predvsem dinamično, podprtaval spremno viške in dosegel zaokroženo predstavo.

Publike je bilo zelo malo. Včerajšnja Carmen ni je lahko — sluhila ve...

Kupite in na!

Nogavic z žigom in znamko (rdeča, modra ali zlata)
,,ključ“
da se prepričate, kako en par
traja, kakor štire pari drugih.
Dobivajo se v prodajalnah,
Nogavice brez žiga „ključ“ so
ponarejene. 93-a

Komunist o Župančičevi Veroniki Desenški“

Znam Komunist Dragotina Gustinčič je tudi izrekel svojo sodbo o Otonu Župančiču drami »Veronika Desenška«. »Književna Republika« jo pričebuje v svoji 6. številki. Gustinčič seveda Župančičeva drama ni po volji. Ne morda za to, ker bi ne bila umotrov, umetnina, ne, mareč za to, ker je nacionalistična. In nacionalizem je komunista največi greh. Ako bi Župančič tepljal v blato narodne ideale, ako bi pel himno onim, na vzhodu — v Moskvi, o, potem bi bil velik poet, vreden, da se ga postavlja v eno vrsto z Barbussom, Tagorejem in — Ivanom Čankarjem. Tako pa: »Veronika Desenška« nima več ambicij slovenskega jezika: ona sledi svoji temeljni misli in govoril že jugoslov-Enski.

Tako modrone častivredni Dragotin Gustinčič in izvaja: »Vsebina »Veronika Desenške« je ta: Slovenski, kaj vraca zdihujete, da ste bili vedno samo sužnji, da niste imeli svojega slavnega plemstva, da niste imeli svojih slavnih vladarjev, svoje domovine? Glejte naše grofe Celiane! In oni že so stremili za ujedinjenjem Jugoslovencev. Friderik Celjan je imel Jelisavo Frankopanova za ženo in Hermannov pogled je šel tja doli do sinje Adrije. In naši narodni knezi so to bili!... Čista ljubezen je deti božje, je vzvodenici cilj našega življenja, toda ona je kopala lepe slovenske sanje velikega našega kneza. To je resnična tragedija... Namreč: tragedija miselnosti slovenskega intelektualca leta 1928 po Kr. roj... Oton Župančič, sin majhnega naroda, piše za kavarno »Zvezda« in »Emočna« v Ljubljani in sublimira dobo najvaječnejšega fevdalizma, ko je bilo vse, izvzemši par grofov in Škofov, samo črna vozna življava, v svetle reljefne sodobnega slovenskega živiniza... Ali je mogoče, da slovenski poet, ki je videil včeraj goreti v dřihognih fronto, stika danes po statih, smrdljivih pogramenih in še srednjevensko romantiko? Svet se vžiga od vzhoda do zahoda — in slovenski poet zraste znamenje in v gradove celinskih grofov... Vidim vseposodi samo bojevitno rdeče novo življenje — in slovenski poet mi govoril o pozabljenih grobovih!... Poet pa se moti, če misli, da je slovenska potica s čehelinimi ocvirkli iz »jutrove« dežele, na »solnčnem« pečem, ravnatočko »Seča«, kakor nasenja s pristnim včipavskim cibebami in pečenja v belokranjski ali kraški žareči peči. Morda v kavarni »Zvezdi!... Jaz sem preveč slovenski delavec in slovenski kmet, da bi razumel take skritike!...

Tako je prelomil palco nad Otonom Župančičem — on, predstavitev slovenskega rdečega novega življenja v Sloveniji. Menimo, da bo pesnik Župančič radi te odzobe lahko mirno spal. Niegovo stanje je previsoko, da bi ga mogle vzemiti trije takne skritike!... Tako je prelomil palco nad Otonom Župančičem — on, predstavitev slovenskega rdečega novega življenja v Sloveniji. Menimo, da bo pesnik Župančič radi te odzobe lahko mirno spal. Niegovo stanje je previsoko, da bi ga mogle vzemiti trije takne skritike!...

— Zmotna! V svojem poročilu o predstavi »Lysistrata« sem se umetniško-zgodovinsko vrezal radi zmotne, v kateri sem živel že od gimnazijskih let. Čudno je, da sem prišel, kakor se sedaj spominjam, na svojo zmotno že pred mnogimi leti, vendar pa sem potem svojo novo orientacijo zopet pozabil. Pheidileva Athena Pátrhenos (Athena Devica), imenovana tudi Zlato-slonokosna, ker je bila povrh s temo dragocenima tvarinama prevlečena, je stata sicer na Akropoli, toda v svestnem Pátrhenu. Zaradi ne je bil mojster Pheidias vržen kasneje v ječo, češ da je pri delu poneveril od zlate in slonove kosti. Tožba je bila samo izraz ljudske podlosti in njenega ostaperjanja na atenskega vladarja Perikleja, najsvetlejšo osobnost atenske zgodovine in protektorja umetnikov. Morali so zlati in slonokosne ploščice s kipa sneti in stehati. Izkazalo se je, da odgovarja teža natančno računu. Pheidias pa ni želel svoje rehabilitacije, nego je med pravdo in ječi umrl. Ona ogromna soha Atene pa, ki je na ozidju stražala svoje mesto, se je nazivala Athena Prómachos, je bila iz brona in je imela le nekatere dele pozlačene. Zlasti je pozlačena konica njenega kopja služila morskih ladjam za smernico na atensko pristanišče Pirej. Tudi ta 21 m visoka statua je bila Pheidilevo delo. Po njej je izklesana krasna Atena, ki stoji pred dunajskim parlamentom. Ali je dolnoslovenska kopija ali pa samo podobna, ne vem. Atena v templju sploh ni imela kopja; na iztegnjeni desnicici je stal mal kipec Nike, boginja zmage, levica pa ji je ležala na ščitu, ki se je opriral ob tla. — Proti koncu mojega sestavka je tiskovna pogreška, katera moti. Stoji natisceno »tradicija« na mestu stragedija. — M. Z.

— Drugi koncert Strozzi - Pečić v Praži. Manjšo nedeljo je priredila umetniška dvojica Strozzi - Pečić v praskem Občnem domu drugi koncert, ki ga je pričakoval prasički glasbeni svet z veliko napetostjo. Ta koncert se je moral dva tedna zakasniti, ker se je Pečić poškodoval roko. Dasi je bil prvi solčni pomladanski dan in so Pražani v mnogih poletnih naizletih, je bila dvorana nabitno polna. Koncerta se je udeležila zlasti oddilna prasička glasbena publike, dasi so bili isti večer še trije veliki koncerti. Gospa Maja Strozzi je pela s spremiščevanjem soprogata Pečića pesmi Novaka, Široka, Konjoviča, Tajčeviča, Gotovca, Grgoševiča, Debussya, Ravela, Hoeré-

la, Delayea, Ljádova, Musorgskega, Strašinskega in kot dodatek pesmi češkega skladatelja Novaka. Uspeh je bil nepričakovano velik. Občnemu so ugajale zlasti pesmi hrvatskih kladateljev in vsi so se strinjali v tem, da Praga že davno ni imela tako izvrstnega in izbranega koncerta. Velika praska umetnost ge. M. Strozzi se je združila s spremiščevanjem njenega soprogata v dovršeno umetniško celoto.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1925.

Beseda o nekulturnosti.

Po prevratu je v nekaterih pokrajinih naše države zavladal popol kaos. Razni elementi so smatrali svobodo za nevrednost, za položaj, v katerem ne veljajo več zakoni in je vsakomur dan na prostu, da uveljavlja svojo voljo in svoje želje ne glede na zakone države, družbe in morale. Zločini najgršče vrste so bili takrat na dnevnem redu. Svetost človeškega življenja se ni respektirala, avtoriteta državnih oblasti se ni spoštovala, hotel se je uveljaviti načelo: »Kar je tvoje, je tudi moje«, skratka, na delu so bile moči, ki so hotele izpodkopati vse temelje, na katerih stoji država in vsa človeška družba. Posebno brezupne so bile v tem oziru razmere na Hrvatskem, kjer so se pojavili takozvani »zeleni kadri«, Čarugove tolovaške čete in druge take družbe. Bila je nevarnost, da se razpase anarhija na vsi črti.

V takih razmerah se ni čuditi, da so posamni oblastni organi, ko so uvedli, da so razrahljane vse vezi in spone človeške družbe in morale, posegli, da učuvajo avtoritet, po drastičnem sredstvu — palice, to je telesni kazni. Bili so to sicer posamni osamljeni slučaji, a dogodili so se res.

In te slučaje so izkoristili gotovi elementi, ki jim je dobro vsako sredstvo v borbi proti državi, si izkovali krilatico o »batinščin« ter započeli divjo gonjo proti državnim oblastim, očitajoč ji barbarstvo in nekulturnost, ker je dovolila, da so posamni njeni organi na svojo pest sporadično posegli tudi po drastičnem sredstvu, telesni kazni. In to lajno so gonili leta in leta radičevci, za njimi pa slovenski klerikalci. Očitek »batinščina« kot odraz nekulturnosti in moralne zaostalosti je bila njihovim glasilom stalna, najpričutnejša fraza. Do danes!

Danes pa je ta krilatica naenkrat izginila iz slovarja radičevskih in klerikalnih listov. Čemu? Pač zato, ker so radičevci šli v Kanoso in hočejo zapetiči ljubljavo razmerje z istimi, prej tako omračenimi »batinščin«. In klerikalci? Menda zato, ker nečejo več rabiti »šlagarjev«, ki so si jih izposodili od prejšnjega svojega ljubljavnika Rađića, ki jih je sedaj tako grdo izdal.

A vendar bi bilo baš sedaj pravljajte o nekulturnosti in o barbarizmu »batinščina« zanimivo, poučno in aktualno obenem. Angleški tip države so namreč tako radičevci, kakor naši klerikalci proglašili za jedro vseh svojih stremljenij in teženj.

V angleškem parlamentu pa se je te dni zgodilo, da je državni tajnik sir William Johnson v imenu vlade pradogril žil zbornicu zakonski načrt o uvedbi telesne kazni — batinjanje — za gotova posebno grda dejanja.

Ali bodo sedaj klerikalci tudi Angleži opovali z batinščin in jih proglašili za barbare? Bomo videli.

★ ★ ★

Kongres javnih nameščencev.
— Poziv meščanstvu. Kakor že javljeno, se vrši dne 19. in 20. t. m. v Ljubljani kongres javnih nameščencev, ki se ga bodo udeležili številni gostje iz vseh krajev naše domovine. Stanovanjski odsek rabi veliko sob, oziroma postelj, da došle goste dostojno nastani in prosi ljubljansko meščanstvo, da mu gre pri nastanitvi na roko. Kdor razpolaga s sobo, oziroma posteljo, naj to prijavi do vstetege 17. t. m. ustno ali pismeno načelniku tega odseka, finančnemu nadsvetniku Mirku Česniku, in sicer dopoldne na Krekovem trgu 10/II (finančna delegacija), popoldne pa v Gorupovi ulici 3/III, z navedbo cene. Z ozirom na neugoden gmotni položaj državnih nameščencev in v interesu dobrega slovesa našega mesta naj zahteve ne bodo pretirane. **Osebna zveza zvezra Ljubljana javnih nameščencev in vpokojencev v Sloveniji.**

— Iz prosvetne službe. Vpokojena je učiteljica pri Sv. Antu na Tržiču Hedvika Švickert — Lehman.

— Iz sodne službe. Za svetniškega tajnika je imenovan predstojnik okrajnega sodišča v Brežicah Vinko Strasser.

— Novi inženjerji in tehniki v praksi. Ministrstvo javnih del je dovolilo javno prakso na naši državi 67 inženjerjem in tehnikom. Med njimi je iz Ljubljane Vlado Slajmer.

— V naše državljanstvo sta sprejeta Mihael Končin in Fedor Gorjačkovski.

— Članom načelstva SDS. Z ozirom na nenadno odpotovanje g. ministra dr. Gregorja Žerjava se načelstvena seja, sklicana za sredo dne 15. t. m. ob 3. popoldne v Kazini, ne more vršiti. Prosimo, da vzamejo prizadeti gospodje to vest na znanje. Kedaj se seja vrši, bo tajništvo obvestilo prizadete s posebnimi vabili. — Tajništvo SDS.

— H Kongresu drž. nameščencev. Glavni Zaveznički poroča O. Z., da je vsem udeležencem kongresa dovoljena četrtna vožnja od kraja njihovega službovanja do Ljubljane in nazaj. Ker Osr. Zvezna ni prejela podrobnih navodil, priporoča vsem, ki bodo prihajali v kongresnih dneh v Ljubljano, da vzamejo na podlagi legi- nacij oziroma objav na odnodi postajati celoviti listek, ki jim bo služil tudi za

vratno vožnjo. Lista pri čopešku v Ljubljani ne smejo odati, marveč naj ga predložijo sami v žigosanje postajnemu načelniku. Isto velja za skupni izlet na Bleed dne 21. t. m. — Prosimo ponovno, da se iz Slovenske brez odloga prijavijo pred. O. Z. gosp. Lileg in vsi oni tovarisi, ki se bodo udeležili komerza na čast gostom dne 19. t. m. in izleta na Bleed. Podrobnosti so razvidne na zadnje številke »Našega Glas«. Naši tovarisi iz Srbije, Crne Gore, Bosne, Dalmacije itd., bodo prihajali v Ljubljano po večini že 17., oziroma 18. t. m. Natančne podatke bomo pravočasno objavili. Že sedaj pa apeliramo na našo javnost, zlasti pa na vse ljubljanske drž. nameščence, da se sprejema na kolodvoru v čim najmočnejšem številu udeleže.

— Vodnik po Sloveniji. Vljudno pro-

sim vse znane in neznane ml. rodoljube po mestih in deželi širom vse Slovenije, ki bi hoteli kaj prispevati oziroma sodelovati pri izpopolnjevanju mojih vodnikov Slovenija (Vodnik kroz Jugoslavijo, alpe 1922) in Pohorje (1925), da mi blagovojivo vposlati svoje naslove. Vsak sotrudnik prejme potem po en list iz omnijemnega vodnika za določeni kraj ali izlet, ki ga dobro pozna in eno tiskano navodilo, kako naj se popravila, da bo vse delo enotno in pravilno opravljeno ter bodo v novih izdajah vestransko izpopolnjeni in splošno koristi vseh potnikov. — Rudolf Bajdur, Ljubljana, Marmonova ul. 18.

— Bitka pri Kobaridu. (Caporetto) Nasipal polkovnik Aleksander Daskalovič. S petimi skicami v tekstu in dve v prilogi. Beograd 1925. Slovenska knjižnica M. J. Stefanovića v Beogradu. Knjiga, ki je tiskana na veliki osmerki in ima 191 strani, je napisal polkovnik Aleksander Daskalovič, poveljnik 18. peh. polka, naš dobriznanec iz razmejitev konfliktje. Bitka pri Kobaridu je nesporno najbolj zanimiva in najbolj poučna operacija ne samo v svetovni vojni, marveč v celih zgodovini vojne umetnosti. Nikjer ni tako reliefsko izrazil svojo moč dobro premislen in zamislen manever, izveden energično in drzno, niti je kdaj bila tako težko zadeta mnogo številjenja vojska, ali brez vojaške čatižljivosti in morale, pri tem pa slabo povejana, kar se je to zgordil v tej znameniti bitki. Posledice te bitke so bile porazne za Italijo. Sam Cadorna, vrhovni komandant italijanske vojske, piše o tem: »Ta žalostna epizoda malo da ni nepovratno zapetila usode Italije.« Delo polkovnika Daskaloviča opisuje to interesante vojno operacijo na jesen in vroči znamenit način. Dasi je knjiga pisana poglavito za strokovnjake, je njen slog tako lahek, da jo lahko čita tudi nezavestrovnik. Razum opisane same bitke je Daskalovič na izredno končen način opisal tudi vse operacije ene in druge strani za bitko. Njegove opazke o vročih in posledicah strašnega italijanskega poraza te bitki so pravilne in zelo zanimive. Pisec je črpal podatke, kakor je razvidno iz same knjige, večinoma iz italijanskih virov. /ato se samo čudimo, da je nastal vhar ogorenja in protesta proti tej knjigi, ko je vendar zasnovana na zgodovinski resnici. Knjiga, ki stane 60 Din., toplo priporočamo naši javnosti. Naj bi ne bilo nikogar, ki se zamaša za velike dogodke v svetovni zgodovini, da bi ne čital te knjige. Veselina knjige je razdeljena na več delov. Uvodoma govori pisatelj o stanju italijanske vojske do vojne napovedi, in operacijah pred kobaridsko bitko, podaja opis soškega bojišča, navaja priprave za bitko na avstrijsko-nemški in na italijanski strani, razvrstjava obširno o bitki sami, dne 24. 25 in 26. oktobra 1917, o umaknitvi in izgubah italijanske vojske ter končno o vročih porazah italijanske vojske.

— Kako tolmači in razsojata uradniški zakon državnih svetov. Spodaj primašamo več razsodob državnega sveta, ki se nanašajo na pritožbo državnih uslužbenec proti prevedbi po uradniškem zakonu. 1. Tudi neprevedeni uradniki, kateri so dovršili zakonito določeno službeno dobo, dobivajo pokojimo po novem zakonu. 2. Uslužbeni, kateri so vpokojeni po odredbah dotedanjih zakonov, a podlaga za odmero pokojnine je edino plača, ki jo je imel uslužbenec pri vpokojitvi. 3. Pritožnikom ni, če je uradnik z ukazom postavljen v nižjo skupino, kakor jo predvideva nujen čin po čl. 1 vredbe o razvrstitvi, ker zakon o uradnikih ne pozna čina, temveč dell uslužbenec. Vprašanje o pravilni razvrstitvi bo državni svet razvrjal, ko se pojavi to vprašanje kot predmet posebne tožbe. 5. Za 15% povčina osnova plača se računa v pokojniško gre za vprašanje pravilne odmere rodinske pokojnine določene uslužbenca. Vprašanje o pravilni razvrstitvi bo državni svet razvrjal, ko se pojavi to vprašanje kot predmet posebne tožbe. 6. Na podlagi čl. 146, 1. odstavka zakona o uradnikih je osnova za računanje rodinske pokojnine osebna pokojnina uslužbenca, ki jo je imel ob času smrti ali ki bi jo imel, aki bi bil v tem času vpokojen. A osnova za odmero pokojnine je edino plača, ki jo je imel določeni uslužbenec ob času vpokojitve. 7. Uslužbenec, ki ima na dan vpokojitve 34 let, 6 mesecev in en dan službe, im pravico na polno pokojnino. 8. V primeri smrti državnega uslužbenca, ako je dobita njegova družinska pravica do pokojnine pred polnomočnostjo zakona o državnih uslužbenec, se rodinska pokojnina ne sme odrediti po novem zakonu, temveč se mora odrediti na podlagi čl. 240. tega zakona ter na podlagi plače uslužbenca na dan njegove smrti. 9. Ob priliki suhega konkretnega primera, v katerem je minister izdal nov sklep in s katerim je svoj prejšnji sklep izpremenil, je postavljal državni svet tesno, da je samo sodiščem prepovedano vracati se na svoje sklepe. Za administrativne oblasti velja načelo, da smejo svoje sklepe izpremeniti, ako to zahteva javni interes in tako se s tem ne

DEMISIJA BELGIJSKEGA KABINETA. Ministrski predsednik Theunis in zunanj minister Hymanus.

kršijo že pridobljene pravice. 10. Pri uradnikih, katerim gre v smislu čl. 7. zakona o državnih uslužbenec 10% povisanje rednih prejemkov, se mora vzeti kot temelj za računanje pokojnine za 10% povisanja imovina in položajna plača, a ne tudi povisana stanarina po čl. 138. zakona.

— Smrtna kosa. V Kamniku je dne 13. t. m. nenadoma umrl g. Ivan Eker, lesni trgovec in posestnik iz znane Exlerjeve rodbine. Pogreb bo v sredo 15. t. m. po polnoči. Pokojnik je bil veleuzelen kamniški meščan, odločen narodnjak, mož, ki je bil znač in spoštovan po vsi okolici. Bil je ljubinev družbenik, zato je bil v vsaki družbi dobrodošel. Delavnega podjetnika, ki je bodo bodo v Kamniku težko pogrešali. Bodil mu ohranjen prijazen spomin! — V soboto zvečer je umrl v ljubljanskem bolnišnici g. Bogdan Rastegier, uradnik Trboveljske premogopokne družbe in služitelj ljubljanske juridične fakultete. Bil je idealen mladenič v zvesti pristaž demokratske stranke. Zavratna bolezna, ki se ga je lotila pred nekaj meseci, je sedaj uničila mlado, načrtov polno življenje. Blag, mu spomin!

— V pondeljek 13. t. m. je po kratki mučni bolezni v cvetu mladosti 20. let umrl g. Karel Hudovernik, sin tovarjnega g. Hudoverniga v Ljubljani. Pokojnik je bil simpatičen mladenič, ki so ga imeli radi vsi, ki so ga poznali. Pogreb bo v sredo 15. t. m. ob 16. iz Kolodvorske ulice na pokopališče v Sv. Krištofu. Bodil mu ohranjen blag spomin. — Našega očeta v Ljubljani je bil staričnik, kateri je bil v sredini leta 1922. Predvsem je bil članiški somišljenik g. Rudolfa Kalšika v Fužinah pri Ljubljani. Je zadel težak udarec. Dne 13. t. m. mu je po dolgi mučni bolezni umrl sin Rudolf. Bil je simpatičen mladenič, ki ga je radi njegovih vrhov vzljubil vsakod, ki ga je poznal.

— Orijuna v Kranju razvije dne 19. t. m. svoj prapor. Razvitje bo združeno z veliko ljudsko veseljcem. Zvezca z vlasti nadvse negodna, na kar opozarjam.

— Rogaška Slatina. Izšla je za veliko noč prva stevilka drugega letnika »Zdravljenske vestnika in imenika gospodov. Letošnja sezona obeta biti zoper sijajna. Članek »Gostom — bolnikom«, ki ga je napisal g. Miloš Verk, je zelo umesten. Vabi jih v zdravljenske v času, ko ni vrveža, najboljše v predsezoni od maja do srede junija. Za umetniške prireditve se treba prijaviti do 15. maja. Lest urejajo g. dr. Ivo Šorli, notar v Šmarju pri Jelšah.

— Velik požar v Skoplju. Dne 11. t. m. ponoči je nastal v Skoplju požar, ki bi bil kmalu uničil vse vardarsko predmestje, radi cesar bi nastala ogromna milijonska škoda. Požarna bramba in vojaštvu je s požarovalnostjo lokaliziralo požar. Zgorala je samo ena hiša in cenijo škodo na 300.000 dinarjev.

— Kravav dogodek v Zagrebu. Na velikonočno soboto je nastal v gostilni F. Trifilija Kušla na Trgu I. v Zagrebu kravav pretep med orožniškim priravnikom Miljanom Bobičem in slugom Mijo Vukovškim. Med pretepon je Bobić Vukovška z nožem dvakrat sunil v rebra in enkrat v vrat. Težko ranjenega so prepeljali v bolničko, a ni upanja, da okreve.

— Samomor našega rojaka v tujini. V Dungleru v Ameriki se je ustrelil naš rojek Janez Rojc. Pognal si je kroglo v glavo in je bil takoj mrtev. Pogojni je bil doma iz kamniške okolice.

— Zverinski oče. V Sarajevu je bil aretiran 37 letni Mehmedalija Šetić, ki je spletno zlorabil svojo 9 letno hčerkico. Izročili so ga sodišču.

— Samomor uradnika. V Mitrovici se je ustrelil 25 letni Dimitrijevič, uradnik Međimurskih zemljoradniških zadruž. Vzrok samomora so bile rodinske neprilike.

— Smrtna nesreča. V rudniku Breza je te dni ubilo rudarja Savo Paranovića. Ubila ga je električni tok. Nesreča je zapustila včasih in več otrok.

Iz Ljubljane.

— Jurjevanje na ljubljanskem gradu. Kakor smo že poročali, se vrši letno slovensko osebna pokojnina uslužbenca, ki jo je imel ob času smrti ali ki bi jo imel, aki bi bil v tem času vpokojen. A osnova za odmero pokojnine je edino plača, ki jo je imel določeni uslužbenec ob času vpokojitve. 7. Uslužbenec, ki ima na dan vpokojitve 34 let, 6 mesecev in en dan službe, im pravico na polno pokojnino. 8. V primeri smrti državnega uslužbenca, ako je dobita njegova družinska pravica do pokojnine pred polnomočnostjo zakona o državnih uslužbenec, se rodinska pokojnina ne sme odrediti po novem zakonu, temveč se mora odrediti na podlagi čl. 240. tega zakona ter na podlagi plače uslužbenca na dan njegove smrti. 9. Ob priliki suhega konkretnega primera, v katerem je minister izdal nov sklep in s katerim je svoj prejšnji sklep izpremenil, je postavljal državni svet tesno, da je samo sodiščem prepovedano vracati se na svoje sklepe. Za administrativne oblasti velja načelo, da smejo svoje sklepe izpremeniti, ako to zahteva javni interes in tako se s tem ne

zvečer v gostilni »Kajfež« (sred. soba) po motoma zamenjala dežnik, se prosti, in ga zato primaste nazaj, kjer dobi svojega.

— Dotična znana oseba, ki je v soboto zvečer v gostilni »Kajfež« (sred. soba) po motoma zamenjala dežnik, se prosti, in ga zato primaste nazaj, kjer dobi svojega.

— Sprememba posesti. Hajo s pripadajočim vrom na Savi je kupil od gospa Matije Sagadinove stavbenik g. vnuco Kušekov.</

Gospodarstvo.

Iz zgodovine naše železne industrije.

Topljenje železne rude v železo je že prastaro, sega nazaj v dobo brona. Več karor pred 5000 leti se izdelovali Egipčani, Etiopci in Indijci železno orožje, različno železno orodje in celo neke vrste železne pluge. Pridobivali so to za človeško kulturo nadve dragoceno kovino na prav priprost način, tako kakor jo pridobivajo še danes nekateri divja plemena, namreč s pomočjo ročnih mehov. To bi bila nekako prava doba železne industrije.

Tudi pri nas v naših pokrajinalah je železna industrija zelo stara. Še dandanes se vidi na porokih gorenjskih hribov, na krajinah, ki so posebno odprtji vetrovom, ostanki rimskih železnih topilnic. Mala pianica vrh porobka, pod njo pa velike množine težke, še polne železa žlindre pričajo, da je takoj stala pred več tisoč leti rimski topilnik. Pa zakaj ravno na takih krajinah? Stari narodi so znali izkoristiti železno rudo.

Leta za ogled je bilo v širini gozdovih v izobliku. Železna ruda je bila po večini tudi kar na površju. Globoke doline po Jelovici in tudi v raznih drugih pokrajinalah še danes pričajo, kie so Rimljani kopali železno rudo.

Iz notranjosti gozdov so vozili rudo na pobočja često po v skalo vsekanih potih, člani sledovi se poznajo še dandanes. Na pobočju so postavili peč, naložili vanjo rudo, pomešano z ogljem, in jo zakurili. Veter je nadomeščal mehove in oddajal potrebeni kisik. Ker je bilo to pridobivanje zelo primativno, je bilo tudi topljenje precej površno, nepopolno in je ostalo nad površico kovino v žlindri. Kaj je bilo v srednjem veku z železno industrijo v naših krajinah, ne vemo, pač pa opazimo v 14. stoletju zoper rudarje in kovinarje, ki prihajajo po največ iz Italije in se naseljujejo po naših krajinah in sicer povsod, kjer so bili v bližini rudnikov gorski potoki.

Tehnika je napredovala in z njo je prišla druga doba. Množina železa, ki se je pridobivala s pomočjo peči na veter, ni več zadostovala, treba je bilo rudo bolj izkoristiti in žlindri, ki so iz te dobe, so že dokaj lažje in vsebujejo dosti manj železa kakor one iz starejših časov. V tej dobi vidimo prizetek izkorisčanja naših vodnih sil. Po rekah šumni voda na kojo in goni kovački meh, ki piha v kovačko peč. Železo, ki priteče iz visoke peči, je treba prekovati. Kosi železa pridejo pod veliko kladivo, ki ga goni voda.

Daleč po okolicah se razlega veseli »bunkar, bunkar« težkega fužinskega kladiva. Povsod, kjer odmeva ta pesem, je v omenjeni dobi blagostanje. Zaradičega razgretica lica suče kovač v velikih kleščah kosurovega železa, po katerem razbijajo neusmiljeno težko kladivo, dokler ne postane vložen. Zadovoljni so kovači, zadovoljni so trgovci, ki razpečavajo železno robo, vseh obrazov stopajo za vozovi, natovornim železno rudo okoličani, ki rudo ali sami kopijojo ali jo dobivajo od rudarjev in ogljivarjev, ki vozijo iz gozdov črno oglio. V goshtih pa je prepevanje in raznjava od zore do mraka in še pozno v noči in miru. Vse življenje se koncentriра v industrijskih vasih in trgih. Pa tudi od strani oblasti so takci krajci in tudi stanovniki spoštovani. Dočim so kmetje podložni graščakom, so rudarji in kovači, kjer tudi ostali prebivalci takih krajev prosti in imajo svojo lastno gospoško. Naseljeni se poslovajo, prej Barcelo, postanejo Varini, Spendovi, Capossi se spremene v Kapuse, Giovani v Živane št. Pa tudi več drugih domačih pritnikov imata svoj izvor v fužinah in kovinskih podjetjih. Tisti, ki je odpril pot pogaci, to je oni, ki je predril zid, da se je moglo raztopljeni železo razkriti, je Pogačar, tisti, ki je železno počač razdril, je Pogačnik. Za blagostanje naših pokrajinal zvedo Nemci in pod vladom Marije Terezije se naselijo po naših pokrajinah, po največ rudarji in zato se imenuje del Jelovice, kjer so tuje kopali rudo, to je med Kropo in Dražgošami, »Rajhi« in ruda, ki so jo priseljenci dovali, se imenuje »zemka«. Tudi tisi se kmalu poslovenijo s prav malimi izjemami. Le nad Sorico in v Danah so se nekateri starci ljudje, ki govorijo med seboj nemški, pomešano z mnogimi našimi besedami. Taka druga, za naše kraje srečna doba, trajala pri nas do osmedestih let preteklega stoletja.

Sreča ni trajala, vse mlini in tako je bilo tudi z blagostanjem v naših pokrajinalah. Odimek kladiva ponehava in z učini tudi pesem zadovoljnega ljudstva. V železni industriji nastopi nova, tretja doba in sicer zoper z napredkom tehlike. Leta 1855 konstruirajo Bessemerovo hruško, to je večjo peč, ki ima obliko hruške. V raztopljeni soroži železo se vpreja poljubna količina zraka in tako železo razoglieni. Naredi se lahko v par minutah več ton kovnega, tekočega železa ali pa tekočega jekla. Leta 1878 napreduje železna industrija s »Thomasovim procesom«. Ko so iznašli leta 1890, parni stroj in poznje leta 1890, prilegli graditi železnicne, je pritočilo na vsem kontinentu primanjkovati kovinske železe in še z izjavo »Bessemerovo hruško« se so mogle dobiti zadostne količine železa. Skupni svetovni pridelek surovega železa je znašal leta 1890, približno 825.000 ton, leta 1890 okoli 4,750.000 ton, leta 1900 40,4 mil. ton, leta 1913 pa 76,5 mil. ton.

Z omenjenimi napredkom tehlike je odklenalo dolinec z manjšimi vodnimi silami in železna industrija pride v tuge roke in se presli v vsej kraju. Pa tudi pridobivanje rude se je spremeno. Kar je bilo rudo v lahko dostopnih krajinah, je bila potreba, da je bilo globje pod zemljo, kar se pa vsled dražje delavščine sile in več načalo, domače rudarstvo propade. V naših pokrajinalah so odkrili velike zaloge železne rude, posebno ob severni in Afrike. Z napredkom prometa odpade

neobhodna potreba, da se železna ruda nahaja tam, kjer so fužine, vendar pa igra pri svetovni konkurenčni podvoz ſe vedno važno vlogo. Železno rudo natovorijo v afriških rudnikih kot balast na ladje in jo pripeljejo skoraj brezplačno v Trst in Iz Trsta v kranjske lužne, ki so na Jesenice, last Kranjske industrijske družbe. Kapital je nemški, uradnik, predstavljavec, mojster, vsi, ki imajo lažje delo in ki več zaslužijo, so Nemci ali pa morajo biti posebno naklonjeni Nemcem, če hočejo ostati na svojih mestih. Trpiš delavec, ki ni več prost, kot je bil pred leti, ta pa je Slovenec in tudi tega se prične ponemčevati. V vseh večjih industrijskih krajih so grade nemške sole. Z zgradbo turske železnice se zniža podvoz, ker se skraša proga med Jesenicami in Trstom, obenem pa se odpre zavrnice nemškega vala, ki prodira skozi Karavanke in se razlije po Sloveniji. Jadranski most z glavnimi stebri, Jesenice, Gorica, Trst je postavljen. Za izpopolnitve železne industrije Kranjske industrijske družbe postavlja v Škednju v tržaški okolici velike topilnice. Mesto da se prevaža težko, manj vredno rudo iz Trsta na Jesenice, rudo že takoj pri iztovoru v Škednji pretope in jo poslije po kratki železniški progi preko Gorice na Jesenice v nadaljnje obdelovanje. Tako je bilo do preverata leta 1918.

Položaj na žitnem trgu.

(Novosadska blagovna borza.)

Na novosadski blagovni borzi so notirale cene žita pred velikonočnimi prazniki (v olepljeni cene 6. aprila): pšenica baška 2% 360 (455), turšica baška 165 (195), moka št. 6% 505, moka št. »660 (660). Veliki spremembi in kolebanje cen na ameriških tržiščih so začele vplivati slednjem tudi na evropska tržišča, kjer prehaja poslovanje polagoma v normalni tir. Pri nas je bila sicer tendenca ves čas nespremenjena in čvrsta, ker ameriško notiranje ni vplivalo na naše cene. Glavni razlog je slaba ponudba od strani producentov in popolno zatiranje v izvozu moke. Domači konsum se polagoma zalaže in malini kupuje samo manjše količine po svoji faktični potrebi. Če se, da je blago v cenah povsod zelo padlo in da trgovci nimajo niti najnajvečjih zalog, toda navzak temu ni nikakega izgleda, da bi cene poskoplje, ker bi tendenčno navzgor takoj paralizirale cene ameriške žite, kar je v povsem čista pšenica, ki prihaja po največ iz Italije in se naseljuje po naših krajinah in sicer povsod, kjer so bili v bližini rudnikov gorski potoki.

Tehnika je napredovala in z njo je prišla druga doba. Množina železa, ki se je pridobivala s pomočjo peči na veter, ni več zadostovala, treba je bilo rudo bolj izkoristiti in žlindri, ki so iz te dobe, so že dokaj lažje in vsebujejo dosti manj železa kakor one iz starejših časov. V tej dobi vidimo prizetek izkorisčanja naših vodnih sil. Po rekah šumni voda na kojo in goni kovački meh, ki piha v kovačko peč. Železo, ki priteče iz visoke peči, je treba prekovati. Kosi železa pridejo pod veliko kladivo, ki ga goni voda.

Daleč po okolicah se razlega veseli »bunkar, bunkar« težkega fužinskega kladiva. Povsod, kjer odmeva ta pesem, je v omenjeni dobi blagostanje. Zaradičega razgretica lica suče kovač v velikih kleščah kosurovega železa, po katerem razbijajo neusmiljeno težko kladivo, dokler ne postane vložen. Zadovoljni so kovači, zadovoljni so trgovci, ki razpečavajo železno robo, vseh obrazov stopajo za vozovi, natovornim železno rudo okoličani, ki rudo ali sami kopijojo ali jo dobivajo od rudarjev in ogljivarjev, ki vozijo iz gozdov črno oglio. V goshtih pa je prepevanje in raznjava od zore do mraka in še pozno v noči in miru. Vse življenje se koncentriira v industrijskih vasih in trgih. Pa tudi od strani oblasti so takci krajci in tudi stanovniki spoštovani. Dočim so kmetje podložni graščakom, so rudarji in kovači, kjer tudi ostali prebivalci takih krajev prosti in imajo svojo lastno gospoško. Naseljeni se poslovajo, prej Barcelo, postanejo Varini, Spendovi, Capossi se spremene v Kapuse, Giovani v Živane št. Pa tudi več drugih domačih pritnikov imata svoj izvor v fužinah in kovinskih podjetjih. Tisti, ki je odpril pot pogaci, to je oni, ki je predril zid, da se je moglo raztopljeni železo razkriti, je Pogačar, tisti, ki je železno počač razdril, je Pogačnik. Za blagostanje naših pokrajinal zvedo Nemci in pod vladom Marije Terezije se naselijo po naših pokrajinah, po največ rudarji in zato se imenuje del Jelovice, kjer so tuje kopali rudo, to je med Kropo in Dražgošami, »Rajhi« in ruda, ki so jo priseljenci dovali, se imenuje »zemka«. Tudi tisi se kmalu poslovenijo s prav malimi izjemami. Le nad Sorico in v Danah so se nekateri starci ljudje, ki govorijo med seboj nemški, pomešano z mnogimi našimi besedami. Taka druga, za naše kraje srečna doba, trajala pri nas do osmedestih let preteklega stoletja.

Na domačih tržiščih so notirale cene žita: pšenica baška 460 Din, srbijska 380, rž 330, ječmen 300, oves 290, turšica prompti 172, turšica maj 178. Na inozemskih tržiščih je notirala: Chicago pšenica 2% 360 (455), turšica maj 165 (195), moka št. 6% 505, moka št. »660 (660). Veliki spremembi in kolebanje cen na ameriških tržiščih so začele vplivati slednjem tudi na evropska tržišča, kjer prehaja poslovanje polagoma v normalni tir. Pri nas je bila sicer tendenca ves čas nespremenjena in čvrsta, ker ameriško notiranje ni vplivalo na naše cene. Glavni razlog je slaba ponudba od strani producentov in popolno zatiranje v izvozu moke. Domači konsum se polagoma zalaže in malini kupuje samo manjše količine po svoji faktični potrebi. Če se, da je blago v cenah povsod zelo padlo in da trgovci nimajo niti najnajvečjih zalog, toda navzak temu ni nikakega izgleda, da bi cene poskoplje, ker bi tendenčno navzgor takoj paralizirale cene ameriške žite, kar je v povsem čista pšenica, ki prihaja po največ iz Italije in se naseljuje po naših krajinah in sicer povsod, kjer so bili v bližini rudnikov gorski potoki.

Daleč po okolicah se razlega veseli »bunkar, bunkar« težkega fužinskega kladiva. Povsod, kjer odmeva ta pesem, je v omenjeni dobi blagostanje. Zaradičega razgretica lica suče kovač v velikih kleščah kosurovega železa, po katerem razbijajo neusmiljeno težko kladivo, dokler ne postane vložen. Zadovoljni so kovači, zadovoljni so trgovci, ki razpečavajo železno robo, vseh obrazov stopajo za vozovi, natovornim železno rudo okoličani, ki rudo ali sami kopijojo ali jo dobivajo od rudarjev in ogljivarjev, ki vozijo iz gozdov črno oglio. V goshtih pa je prepevanje in raznjava od zore do mraka in še pozno v noči in miru. Vse življenje se koncentriira v industrijskih vasih in trgih. Pa tudi od strani oblasti so takci krajci in tudi stanovniki spoštovani. Dočim so kmetje podložni graščakom, so rudarji in kovači, kjer tudi ostali prebivalci takih krajev prosti in imajo svojo lastno gospoško. Naseljeni se poslovajo, prej Barcelo, postanejo Varini, Spendovi, Capossi se spremene v Kapuse, Giovani v Živane št. Pa tudi več drugih domačih pritnikov imata svoj izvor v fužinah in kovinskih podjetjih. Tisti, ki je odpril pot pogaci, to je oni, ki je predril zid, da se je moglo raztopljeni železo razkriti, je Pogačar, tisti, ki je železno počač razdril, je Pogačnik. Za blagostanje naših pokrajinal zvedo Nemci in pod vladom Marije Terezije se naselijo po naših pokrajinah, po največ rudarji in zato se imenuje del Jelovice, kjer so tuje kopali rudo, to je med Kropo in Dražgošami, »Rajhi« in ruda, ki so jo priseljenci dovali, se imenuje »zemka«. Tudi tisi se kmalu poslovenijo s prav malimi izjemami. Le nad Sorico in v Danah so se nekateri starci ljudje, ki govorijo med seboj nemški, pomešano z mnogimi našimi besedami. Taka druga, za naše kraje srečna doba, trajala pri nas do osmedestih let preteklega stoletja.

Na domačih tržiščih so notirale cene žita: pšenica baška 460 Din, srbijska 380, rž 330, ječmen 300, oves 290, turšica prompti 172, turšica maj 178. Na inozemskih tržiščih je notirala: Chicago pšenica 2% 360 (455), turšica maj 165 (195), moka št. 6% 505, moka št. »660 (660). Veliki spremembi in kolebanje cen na ameriških tržiščih so začele vplivati slednjem tudi na evropska tržišča, kjer prehaja poslovanje polagoma v normalni tir. Pri nas je bila sicer tendenca ves čas nespremenjena in čvrsta, ker ameriško notiranje ni vplivalo na naše cene. Glavni razlog je slaba ponudba od strani producentov in popolno zatiranje v izvozu moke. Domači konsum se polagoma zalaže in malini kupuje samo manjše količine po svoji faktični potrebi. Če se, da je blago v cenah povsod zelo padlo in da trgovci nimajo niti najnajvečjih zalog, toda navzak temu ni nikakega izgleda, da bi cene poskoplje, ker bi tendenčno navzgor takoj paralizirale cene ameriške žite, kar je v povsem čista pšenica, ki prihaja po največ iz Italije in se naseljuje po naših krajinah in sicer povsod, kjer so bili v bližini rudnikov gorski potoki.

Daleč po okolicah se razlega veseli »bunkar, bunkar« težkega fužinskega kladiva. Povsod, kjer odmeva ta pesem, je v omenjeni dobi blagostanje. Zaradičega razgretica lica suče kovač v velikih kleščah kosurovega železa, po katerem razbijajo neusmiljeno težko kladivo, dokler ne postane vložen. Zadovoljni so kovači, zadovoljni so trgovci, ki razpečavajo železno robo, vseh obrazov stopajo za vozovi, natovornim železno rudo okoličani, ki rudo ali sami kopijojo ali jo dobivajo od rudarjev in ogljivarjev, ki vozijo iz gozdov črno oglio. V goshtih pa je prepevanje in raznjava od zore do mraka in še pozno v noči in miru. Vse življenje se koncentriira v industrijskih vasih in trgih. Pa tudi od strani oblasti so takci krajci in tudi stanovniki spoštovani. Dočim so kmetje podložni graščakom, so rudarji in kovači, kjer tudi ostali prebivalci takih krajev prosti in imajo svojo lastno gospoško. Naseljeni se poslovajo, prej Barcelo, postanejo Varini, Spendovi, Capossi se spremene v Kapuse, Giovani v Živane št. Pa tudi več drugih domačih pritnikov imata svoj izvor v fužinah in kovinskih podjetjih. Tisti, ki je odpril pot pogaci, to je oni, ki je predril zid, da se je moglo raztopljeni železo razkriti, je Pogačar, tisti, ki je železno počač razdril, je Pogačnik. Za blagostanje naših pokrajinal zvedo Nemci in pod vladom Marije Terezije se naselijo po naših pokrajinah, po največ rudarji in zato se imenuje del Jelovice, kjer so tuje kopali rudo, to je med Kropo in Dražgošami, »Rajhi« in ruda, ki so jo priseljenci dovali, se imenuje »zemka«. Tudi tisi se kmalu poslovenijo s prav malimi izjemami. Le nad Sorico in v Danah so se nekateri starci ljudje, ki govorijo med seboj nemški, pomešano z mnogimi našimi besedami. Taka druga, za naše kraje srečna doba, trajala pri nas do osmedestih let preteklega stoletja.

Na domačih tržiščih so notirale cene žita: pšenica baška 460 Din, srbijska 380, rž 330, ječmen 300, oves 290, turšica prompti 172, turšica maj 178. Na inozemskih tržiščih je notirala: Chicago pšenica 2% 360 (455), turšica maj 165 (195), moka št. 6% 505, moka št. »660 (660). Veliki spremembi in kolebanje cen na ameriških tržiščih so začele vplivati slednjem tudi na evropska tržišča, kjer prehaja poslovanje polagoma v normalni tir. Pri nas je bila sicer tendenca ves čas nespremenjena in čvrsta, ker ameriško notiranje ni vplivalo na naše cene. Glavni razlog je slaba ponudba od strani producentov in popolno zatiranje v izvozu moke. Domači konsum se polagoma zalaže in malini kupuje samo manjše količine po svoji faktični potrebi. Če se, da je blago v cenah povsod zelo padlo in da trgovci nimajo niti najnajvečjih zalog, toda navzak temu ni nikakega izgleda, da bi c

Originalne (prave) potrebščine fixat in preservat za Opalograph dobite edino le pri L. Baraga, Selenburgova ulica štev. 6 Telefon Št. 980

- Iščemo - akordante

skavčijo za lomljene kamene in šodra iz naših kamnolomov, v katerih se najajo drobila in kompresorji. Dela se vse leto in zaposleni je večje število delavcev. Ponudbe samo od prvoravnih podjetnikov se naj pošljejo pod: Industrijski organizirani kamnolomi¹ na glasni zavod Schmoika, Novi Sad, Futoška 2. 1071

Smodnik se zopet dobi!

FR. STUPICA,
LJUBLJANA, Gospodarska 1

Traverze in drugo železo.
Najboljši Portland cement
-- Poljedelski stroji. --
Jermenii. 1055

Inkaso terjatev,
menic in čekov
izvršuje točno in naj-
ugodnejše

dr. Ivan Černe
Gospodarska pisarna
Ljubljana, Miklošičeva 6/1
6372

Zahvaljujemo
vedno in povsod

VINO
BERMET,
ZEMIČ² na-
pravljeno po
polnoma tehn-
ično s pravi-
mi dalmatinskim v in-
zariadi česar
nadmikrili
vsak italijski vermut

Izkoristite
za reklamo
pošljemo po
povzetju 4
originalneste-
čenice po en
literi vina Ber-
met belega,
temnega ali
mešanega na
zahitevo za

samo Din 150 franko
ki ga priredi

same Din 150 franko
samo Din 150 franko
na dom. Pi-
šite še danes na firmo

„SLAVIJA“ prva tvornica
likera, sirupa i dežert. vina
M. Goričić, Split.

Mestni pogrebni zavod.

1110

Budimpeštanski mednarodni velesejem,

od 18. do 27. aprila 1925

ki ga priredi

159 T

same Din 150 franko
ki ga priredi

same Din 150 franko
ki ga priredi